

PRZYNOSICIEL (2) *sb m*

o jasne; prawdopodobnie -ciél, -ciel-.

sg N przynosiciél (1). *pl N* przynosiciele (1).

Sł stp brak, Cn s.v. posłaniec, Linde bez cytatu.

1. *Dostawca, dostarczyciel; roznosiciel [czego] (1)* : Oenophorus, Przinościel winá/ ízynk. *Mącz* 260c.

2. *Informator; nuntius Cn [czego] (1)* :

Wyrażenie: »nowin przynosiciel« = plotkarz (1): Gestores linguis, Nowin przynościciele. Mącz 145a.

ZCh